

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 228

гр. Смолян 31.05.2021 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Смолянският административен съд..... в закрито заседание на...31.05.2021 год. в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДОБРИНКА ГРИБАЧЕВА
ЧЛЕНОВЕ: КАЛИНКА МЛАДЕНСКА
ПЕТЯ ОДЖАКОВА

като разгледа докладваното от съдия ГРИБАЧЕВА.....адм.дело №.102....по описа за 2021 год. и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.185 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45, ал. 3 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА).

Образувано е по жалба от Фондация „Върховенство на закона“, представлявана от председателя Юлия Петрова Ненчева, чрез процесуалния представител Адвокатско дружество „Янков, Ненчев, Гочев, и Янкова“, чрез адв. Иван Иванов Янков - управител, срещу разпоредбата на чл. 6, ал. 5 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на община Борино, приета от Общински съвет с.Борино.

Административен съд-Смолян, троен състав, като извърши проверка на допустимостта на жалбата на основание чл. 159 от АПК, прие следното:

Съгласно чл. 159, т. 4 от АПК жалбата се оставя без разглеждане, а ако е образувано съдебно производство, то се прекратява, когато оспорващият няма правен интерес от оспорването.

Настоящият троен съдебен състав, като взе предвид приложените към преписката писмени доказателства, намира жалбата на фондация „Върховенство на закона“ за процесуално недопустима, поради следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 147, ал.1 от АПК право да оспорват административния акт имат гражданите и организациите, чиито права, свободи или законни интереси са нарушени или застрашени от него или за които той поражда задължения. В този смисъл наличието на правен интерес за оспорващия е посочено в чл. 159, т. 4 от АПК като задължителна процесуална предпоставка за

образуването и развитието на съдебното производство, като за наличието на тази предпоставка съдът трябва да следи служебно.

Съгласно чл. 186, ал. 1 от АПК право да оспорват подзаконов нормативен акт имат гражданите, организациите и органите, чиито права, свободи или законни интереси са засегнати или могат да бъдат засегнати от него или за които той поражда задължения.

Действително, съгласно задължителното за прилагане от съдилищата Тълкувателно решение № 2/12.02.2010 г. по тълк. дело № 4/2009 г. на Върховен административен съд на Република България - ОСС от I и II колегия на ВАС, съсловните (браншовите) организации и другите юридически лица с нестопанска цел могат да оспорват подзаконов нормативни актове при наличието на правен интерес, обоснован от предмета на дейност и целите, за които са създадени. Това право, обаче, не е безусловно и не може да бъде отнесено по принцип към всяка организация при оспорване на всеки един нормативен акт. Обратното означава да се обезсмисли разпоредбата на чл.186 от АПК. За обосноваване на правния интерес е необходимо да се установи наличие на връзка между регулираните с подзаконовия нормативен акт обществени отношения и конкретния предмет на дейност и целите на оспорващата организация.

При справка от търговския регистър, който е общодостъпен, за актуалното състояние на жалбоподателя фондация „Върховенство на закона“ се установява, че целите на фондацията са: Развитието и утвърждаването на гражданското общество, гражданското участие и доброто управление; Развитие на правната култура и правното съзнание като ценности на гражданското общество; Недопускането съществуването и действието на незаконосъобразни подзаконов нормативни актове и/или отделни техни норми и разпоредби, приемани от общинските съвети и органи на изпълнителната власт в Република България; Осъществяване на граждански контрол върху подзаконов нормативни актове по отношение на тяхната законосъобразност; Отмяна на подзаконов нормативни актове, приети от държавни органи и общински съвети когато противоречат на законите на Република България, както и такива, които пряко, непосредствено и лично засягат законните интереси на фондацията, породени от предмета ѝ на дейност и целите, за постигането на които е учредена; Защита на човешките права на българските граждани от незаконосъобразни подзаконов нормативни актове и/или отделни техни норми и разпоредби, приемани от общинските съвети и органи на изпълнителната власт в Република България; Изграждане на гражданска обществена среда, която да спомага за развитие на гражданското общество; Повишаване нивото и качеството на гражданското образование в България; Предоставяне на

среда за граждански инициативи; Изискване, получаване и анализ на обществена информация по реда на Закона за достъп до обществена информация.

Отново от търговския регистър относно фондация „Върховенство на закона“ е видно, че средствата за постигане на целите са: Осъществяване на постоянен контрол върху законосъобразността на приетите от общинските съвети и органи на изпълнителната власт подзаконови нормативни актове. Оспорване на незаконсъобразните нормативни актове по законоустановения ред; участие в обществени обсъждания на проектите на нормативни актове и стратегически документи. Предоставя помощ, информация и консултации на граждани във връзка с целите на Фондацията. Организира срещи, семинари, обучения, конференции, и други образователни дейности. Организира маркетингови и обществени кампании насочени към разгласяване мисията и целите на Фондацията. Създава, публикува и разпространява информационни бюлетини, статии и публикации, свързани с гражданския и обществен живот в страната. Инициира и подкрепя граждански инициативи и движения, свързани с осъществяването на граждански контрол върху работата на държавните институции и общините. Участва в различни събития и публични мероприятия, насочени към утвърждаване на обществения контрол. Набира средства от дарения, спонсорство, членски внос, участие по програми и проекти и други, незабранени от закона дейности. Оспорва неправомерни откази за предоставяне на достъп до обществена информация.

В жалбата си фондация „Върховенство на закона“ не твърди, че оспорената разпоредба на чл. 6, ал. 5 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на Общински съвет Борино, област Смолян засягат или биха засегнали пряко нейни права и законни интереси.

Ето защо, единствено целите на сдружението и посочените средства за постигането им, не обосновават по отношение на жалбоподателя наличие на правен интерес, който да е: 1. пряк - със самата отмяна на оспорения акт да бъде отстранена или да се предотврати настъпването на щета от изпълнение на акта; 2. личен - юридическите лица имат право на жалба само в защита на своите субективни права, свободи и законни интереси; 3. непосредствен - административният акт (включително нормативният такъв) трябва да засяга правната сфера на жалбоподателя, като отнема, изменя или ограничава права или противозаконно създава задължения за жалбоподателя.

Твърденията в жалбата, че очертаните от учредителите на фондацията цели и средства за тяхното постигане са пряко свързани с осъществяването на дейност по реализиране на граждански контрол върху законосъобразността на издадените от общинските съвети подзаконовни нормативни актове, не обосновават наличие на правен интерес за фондацията от оспорването конкретно на разпоредбата на чл. 6, ал. 5 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на Общински съвет – Борино, област Смолян. Ето защо не може да се приеме, че в случая е изпълнено изискването за обосноваване на правен интерес като абсолютна положителна процесуална предпоставка за упражняване правото на жалба срещу подзаконов нормативен акт.

Наличието на правен интерес от оспорване на административните актове е конституционно изискване, изрично посочено в чл. 120, ал. 2 от Конституцията на Република България (КРБ) и правен интерес за жалбоподателя всякога е необходим, за да е съобразено оспорването, като аспект на правото на защита на гражданите, с изискванията на закона и Конституцията в правовата държава.

При липса на правен интерес за оспорвания, обжалването ще загуби функциите и целта, които чл. 120, ал. 2 от КРБ му придава и ще се превърне от контрол за законосъобразност върху актовете на администрацията в надзор за законност от страна на гражданите (правомощие, предоставено с Конституцията единствено на прокуратурата).

По този въпрос е налице конституционна практика. Ето част от мотивите към Решение № 5/17.04.2007 г. по конституционно дело № 11/2006 г. (Обн., ДВ, бр. 35 от 27 април 2007 г.):

“...Конституционният съд счита, че във всички случаи, когато гражданите атакуват индивидуални, общи или нормативни административни актове, те трябва да докажат пред компетентния съд, че е налице засягане на техни права или законни интереси. При това заинтересуваността следва да е правомерна, лична и обоснована. Чрез последната хипотеза в чл. 186, ал. 1 АПК, която визира потенциалната възможност от засягане на права, законни интереси или пораждање на задължения като предпоставка за обжалване, българският законодател отразява съвременните демократични стандарти в развитието на процесуалната легитимация при упражняване правото на защита, особено когато съществува заплахата за публични, колективни и частни интереси от незаконосъобразно правотворчество на администрацията.

По принцип нормативният административен акт се отнася до широк кръг от граждани, чиито законни интереси не само са засегнати,

но и могат да бъдат засегнати. Затова и чл. 186, ал. 1 АПК е посочил, че право да обжалват имат и лицата, които могат да бъдат засегнати от него. Това всъщност е смисълът на чл. 120, ал. 2 от Конституцията, който дава право да обжалват акта всички засегнати лица. Това означава, че засегнати по смисъла на чл. 186, ал. 1 АПК са всички граждани, до които той се разпростира. В случаите, когато нормативният административен акт регламентира положението на определен кръг физически или юридически лица, легитимирани да го обжалват са само тези, чиито права актът засяга или би могъл да засегне...

...Конституционният съд счита, че твърдението, че не е необходимо да се доказва правен интерес при обжалването на административните нормативни актове, е необосновано. Трудно би могла да бъде споделена позицията дори и при възможно най-широкото разбиране за правен интерес, което включва необходимостта от законосъобразна дейност на изпълнителната власт, той да не се обосновава при упражняване на правото на защита пред съда. Формулата за интерес по презумпция не принадлежи към световните демократични стандарти в публичното право и е чужда в същата степен, както и вината по презумпция на съвременното наказателно право. Правното понятие за интерес се различава от политическото в житейския смисъл на думата, което понякога имплицитно се извежда от вредата за противника или ползата за съюзника. Конституционният съд счита, че във всички случаи при съдебно обжалване на актове на изпълнителната власт от страна на граждани и юридически лица интересът следва да се обосновава. Това произтича от изискването за правна сигурност, което е основен компонент на принципа за правовата държава (Решение № 1/2005 г. по к.д. № 8 от 2004 г.)...

...Легитимацията при съдебната защита на правата от страна на гражданите и юридическите лица срещу актове на изпълнителната власт, която допуска Конституцията, е максимално отворена, но не и безгранична. В това отношение законодателят се е съобразил с разпоредбата на чл. 120, ал. 2 от основния закон и не е предвидил *actio popularis* или възможността на всеки всякога и за всички да атакува актове на изпълнителната власт дори когато ничии права не са нарушени или потенциално застрашени. Именно възможността за въвеждане на *actio popularis* би влязла в противоречие с изискванията на чл. 120, ал. 2 от Конституцията и би следвало да се обяви за противоконституционна....”.

В същия смисъл е Определение № 7702/19.06.2017 г., постановено по адм. дело № 3297/2017 г. по описа на ВАС и

Определение № 13751/14.11.2017 г., постановено по адм. дело № 9953/2017 по описа на ВАС.

С оглед на приложимата норма на чл. 186 от АПК и задължителната за съдилищата конституционна практика, настоящият съдебен състав намира, че жалбата като процесуално недопустима, поради липса на правен интерес за жалбоподателя фондация „Върховенство на закона“ от оспорването на разпоредбата на чл. 6, ал. 5 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на Общински съвет-Борино, следва да се остави без разглеждане и производството по делото да се прекрати.

Мотивиран от изложеното и на основание чл.159, т.4 от АПК, Смолянският административен съд,

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Фондация „Върховенство на закона“, с ЕИК: 205988920, представлявана от председателя Юлия Петрова Ненчева, чрез процесуалния представител Адвокатско дружество „Янков, Ненчев, Гочев, и Янкова“, с БУЛСТАТ: 177467583, чрез адв. Иван Иванов Янков - управител, срещу разпоредбата на чл. 6, ал. 5 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на Общински съвет – Борино.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело № 102/2021 г. по описа на Смолянския административен съд.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването му на страните, пред Върховен административен съд на Република България.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

